

Sygehuset. Tror den højtærede Minister ikke, at de nu undertiden lider ved at blive ført bort fra Sygehuset for at stemme? Det kan de nemlig godt blive; hvis de paa nogen mulig Maade kan taale det og Lægen tillader det, kan de blive ført i Vogn til Valgstedet for at stemme, og det vil de i mange Tilfælde lide meget mere ved end ved at faa Lov til at stemme paa Sygehuset. Eller tror den højtærede Minister ikke, at hvis der paa Sygehuset laa Mennesker, der var begejstret for den højtærede Ministers Politik, at de da vilde lide mere ved at ligge paa Sygehuset uden at kunne faa Lov til at stemme, end naar der kom et Par paa-lidelige Mænd op og modtog deres Stemme? Det tror jeg. Ikke fordi jeg tror paa den højtærede Ministers Politik, men jeg kunde tænke mig, at der var saa megen Begejstring hos en Mand eller Kvinde, at de gerne vilde stemme for Partiets Standpunkt og vilde lide under ikke at faa Lov til det. Disse Lidelser synes jeg han skulde være mere opmærksom paa end paa alle de Indvendinger, som er ganske ved Siden af, og som Ministeren er fremkommet med flere Gange før.

Den højtærede Minister kunde ikke paa nogen Maade gaa med til Diæter for Kommunalbestyrelsen. Det skulde ikke være lønede Tjenestemænd, og den Betaling, Sogneraadformændene fik, var kun en Medhjælpssum, som intet havde med Løn at gøre. Jeg skulde dog tro, at Medhjælpssummen i mange Tilfælde netop dækker den paagældende Sogneraadformands egen Ulejlighed og den Arbejdstid, han spilder paa det kommunale Arbejde. Men det er ganske det samme, vi vil have for Arbejdere f. Eks. eller Husmænd, som ofrer sig i Kommunens Tjeneste og derfor spilder deres Arbejds-løn. De skal ikke være lønede Tjenestemænd, de skal hverken have Ugeløn eller Maanedsløn, men et lille beskedent Vederlag, noget i Retning af det Vederlag, Københavns Kommunes Repræsentanter faar. Det kan ikke gøre dem til lønede Tjenestemænd eller noget i den Retning. Nej, saa har vi ganske andre Hverv, der er lønede i stort Maal. Jeg vil blot nævne Skatteraadformændene, der altid udnævnes blandt den højtærede Regerings Meningsfæller, saaledes at der nu i mange Købstadkommuner udelukkende sidder Venstre-mænd og ligner Folk i Skat, skønt Flertallet i Kommunen er Socialdemokrater, og de bliver som bekendt lønede; for Skatteraad-medlemmer, er der ingen smalle Steder. Endelig har vi et udmærket Eksempel, som Ministeren nøje kender, det islandske

Nævsn, hvis Medlemmer faar Løn; der er Diæter, Rejser og særlige Dampskibe til Befordring af dem, og jeg har ogsaa hørt noget om bedre Middage og gode Cigarer. Der er ingen smalle Steder. Der synes den højtærede Minister ikke at have den Anskuelse, at vedkommende, som varetager de Hverv, ikke skal have noget Vederlag for den Tid, de ofrer paa det. Jeg ved ikke, hvor meget Arbejde de har i det islandske Nævsn, men jeg skulde dog tro, at Formanden for et Udvalg i en større By havde mere at bestille og anvendte mere Tid paa sine Sager end Medlemmerne af det islandske Nævsn. Det forekommer mig derfor, at den højtærede Ministers Afvisning af dette Spørgsmaal var mindre vel anbragt.

Den højtærede Minister kunde ikke undlade at sige nogle Ubehageligheder til mig i Anledning af mine Udtalelser om Kommunernes Stilling. Mine Udtalelser var kun et Svar paa det ærede Medlem Hr. Pinholts Udtalelser, og jeg maa da sige nogle Ord til Forsvar for min Stilling og som Svar paa Ministerens Udtalelser. Den højtærede Minister kunde ikke undlade at nævne Horsens i Forbindelse med Allinge og Rødby. Det er ganske med Urette; den højtærede Minister ved meget vel, at Forholdene ligger ganske anderledes i Horsens end i Rødby og Allinge, og at de slet ikke er saa langt ude, som den højtærede Minister vilde give det Udseende af. Den højtærede Minister nævnte ogsaa Esbjerg; men han ved meget godt, eller burde i alt Fald vide, at den Gæld, vi har i Esbjerg, har den højtærede Ministers egne Meningsfæller skaffet os. Venstre har regeret i Esbjerg fra 1909 til 1921, og i den Tid har Venstre paaført Byen en hel Del Gæld ganske med Urette, og navnlig en Del løs Gæld, Kassekredit, som vi Socialdemokrater slet ikke ønskede. Det er den højtærede Ministers egne Meningsfæller, der har skaffet Byen denne Gæld; vi Socialdemokrater har imidlertid allerede afbetalt betydeligt paa den og skal inden længe faa den ganske ud af Verden. Den højtærede Minister har derfor ikke noget rimeligt at sige til mig i saa Henseende. Jeg kunde have lyst til, da den højtærede Minister ikke kan undlade at tale om dette Spørgsmaal, at gøre opmærksom paa, at Stat og Kommune i Virkeligheden staar i alt væsentligt ens i økonomisk Henseende, og det er selve de økonomiske Forhold, der har gjort, at baade Stat og Kommuner staar forholdsvis daarligt i det. Maa jeg blot sige, at Statsgælden i 1917—18 var 603 359 000 Kr., i 1920—21 1 074 658 000 Kr.; Kommunernes Gæld —